

Rikhard vie kaupunkisuunnittelua tulevaan

Rikhard Manninen siirtyy yleiskaavapäällikön tehtäviin Markku Lahden siirtyessä eläkkeelle 1.10. alkaen.

Malmilla Helsinki-pientalossa asuva, Munkkiniemessä syntynyt, sittemmin Espoon Tontunmäkeen ja takaisin Helsinkiin muuttanut Rikhard, tuntee Helsingin. Paljasjalkainen helsinkiläinen haluaa kehittää omasta kotikaupungistaan entistä kilpailukykyisemmän ja elinvoimaisemman.

Yhteiskuntatieteellinen näkökulma työhön

Mannisen ura KSV:ssa alkoi vuonna 2005 kun hän aloitti yleiskaavasuunnittelijana tutkimustoimistossa. Vuodesta 2008 lähtien Manninen on toiminut tutkimustoimiston toimistopäällikkönä.

Manninen opiskeli Helsingin yliopistossa valtiotieteellisessä pääaineenaan sosiologia, sivuaineinaan mm. kaupunkitutkimus ja politiikan tutkimus. Yliopistossa myös hänen kiinnostuksensa kaupunkisuunnitteluun heräsi ja myöhemmin hän opiskelikin YTK:ssa.

- yliopisto antoi minulle pohjan ymmärtää yhteiskunnallisia ilmiöitä, mutta työhön pätevytyminen on tapahtunut itse työn kautta. Muun muassa kaavoitusprosessin ymmärtää vasta todella olemalla siinä itse mukana.

Valtio- ja ihmistieteet heijastuvat myös Mannisen tapaan puhua kaupunkisuunnittelusta. Asiakaslähtöisyys ja vuorovaikutus tulevat olemaan yhä suurempi osa suunnittelua ja sitä Manninen juuri korostaa.

- Olen ollut aina kiinnostunut sosiaalisista ja taloudellisista näkökulmista asioihin. Väestö ja heidän intressinsä ovat tärkeitä. Vuorovaikutus eri toimijoiden kanssa on tärkeää, jotta maankäyttöratkaisut tukevat asukkaiden ja elinkeinoharjoittajien tarpeita.

Verkostot ja seutuyhteistyö

Helsingin maankäytön kehityskuvan “Kaupungista seutu ja seudusta kaupunki” teesit Manninen osaa hyvin. Hän on samoilla linjoilla.

- Verkostokaupungin idea on hyvä.
Täydennysrakentaminen ja poikittaiset raideyhteydet tukevat tätä mallia, rakennetta, joka toimii hyvin.
Esikaupunkialueiden vahvistuminen, hyvä liikenne- ja elinkeinosuunnittelu sekä asunto-ohjelma ovat kaikki osana Helsingin seudun strategista prosessia.

Seutuyhteistyön Rikhard näkeekin yhä tärkeämpänä tulevaisuudessa. Helsingissä hän korostaa paikallisuutta ja turvallisuutta, mutta visioi myös kaupungista, joka on yhä enemmän kytkeytynyt muihin kaupunkeihin. Helsingin attraktiivisuutena hän näkee sen kodikkuuden, merellisyyden, elinvoimaisuuden ja suuruuden.

- Helsingin yksi vahvuus on sen koko. Elinkeinoelämä ei voi kukoistaa ilman kriittistä massaa. Helsingin seudun pitää olla tiivistä, mutta keskustan lisäksi pitää olla myös muita elinvoimaisia keskuksia.

Esimerkkinä mielenkiintoisesta uudesta alueesta Manninen mainitsee Östersundomin, joka edustaa hänen mielestään urbanismin ajatusta, ns. "oikeaa kaupunkia", uudenlaista kaupunkirakennetta.

- On erittäin mielenkiintoista nähdä miten alueella aletaan elämään ja asumaan. En ole ainoastaan kiinnostunut alueesta rakenteellisen näkökulman kautta, vaan myös taloudellisen ja sosiaalisten periaatteiden kautta. Seuraan mielenkiinnolla alueen kehitystä.

Elinehtona muutos

Mannista kuunnellessa tajuaa nopeasti, että hän seuraa aikaansa. Puheissa vilisevät sanat trendi, ilmiöt, kehitys, vaikuttaminen sekä muutosvoimat. Askeleen edellä oleminen sekä ennakoiminen ovatkin tärkeitä ominaisuuksia tulevaisuuteen katsovassa työssä. Samaan aikaan Manninen kuitenkin ymmärtää, että suunnittelutyö vaatii aikaa ja hyviä perusteluja.

- Uusia tarpeita suunnitteluun syntyy ja tämä tulee muuttamaan ajattelutapoja. Täytyy kuitenkin muistaa, että suunnitelmien realisoituminen saattaa kestää vuosia, joten ei siis kannata tehdä hätäisiä ratkaisuja. Suunnitelmien pitää olla hyvin perusteltuja, mutta niissä pitää säilyttää tietty joustavuus.

Kestävä kaupunkirakenne tarkoittaa Manniselle juuri tätä. Suunnittelussa on osattava seurata muutosvoimia, havaita asioita, jotka vievät kehitystä eteenpäin ja pitää kaupunki niin taloudellisesti kuin ekologisesti kestäväällä pohjalla. Resurssien tuhlaaminen sekä staattisuus eivät kuulu samalle pöydälle kehityksen kanssa.

- Uutta yleiskaavaa mietittäessä on tärkeää taata, että Helsingissä on rakentamismahdollisuuksia 20-30 vuoden päästäkin. Jatkuva ajanhermolla oleminen on tärkeää sekä ilmiöiden ja ideoiden ymmärrys, jotka voidaan

jalostaa sovellettavaan muotoon ja ovat näin ollen tärkeä osa yleissuunnittelua.

Työsarkaa ja haasteita Mannisella varmasti riittää. Maankäytön kehityskuvassakin esiin nouseva ajatus "kaupungista, joka ei ole koskaan valmis", pitää paikkansa.

- Suunnittelutyö ei lopu koskaan. Suunnitteluprosessi ei toimi niin, että suunnitellaan ja toteutetaan ja sitten kaupunginosa on valmis, ja se suojellaan. Muutos on kaupungin elinehto.

Avoimuus ja vuorovaikutteisuus

Innostuneisuus uuteen työhön näkyy ja kuuluu Rikhardista.

Samalla korostuu kuinka vakavasti hän ottaa uudet työtehtävänsä vastaan. Haasteina uudessa työssään hän näkee mm.seutuyhteistyön vahvistamisen, uuden yleiskaavan valmistelemisen, jonka pohdinta tiivistyy pääkaupunkiseudulla, Helsingin aseman turvaamisen laajemmissa maakuntatason prosesseissa sekä itse yleissuunnitteluosaston toimivuuden osana koko kaupunkisuunnitteluvirastoa.

- Suunnitelmat pitää pystyä ilmaisemaan ja havainnollistamaan mahdollisimman hyvin käyttäen apuna strategisia ohjauskeinoja. Tiedon pitää kulkea eri osastojen ja tahojen välillä hyvin.

Esimiehenä hän arvostaa asiantuntijuutta sekä haluaa antaa tilaa työntekijöille ja heidän ideoilleen. Manninen painottaa, että haluaa panostaa henkilöstöohjaamiseen, jossa ketään ei jätetä yksin. Avoin kommunikaatio korostuu tulevan yleiskaavapäällikön osastolla.

Oman kaupungin taskut

Millainen on sitten Mannisen oma Helsinki? Se ei ainakaan hänen sanoin ole pysähtynyt vaan kehittyy eteenpäin katsoen. Helsinki on samalla kodikas ja paikallinen, samalla kansainvälisesti kytkeytynyt suurkaupunki. Manninen korostaa myös kaupungin merellisyyttä, sen viheralueiden rikkautta ja niiden merkitystä toiminnallisena ja sosiaalisena osana kaupunkia.

Kaupunkia, jota ei tunne, ei voi suunnitella. Tämä tuntuu olevan mottona myös Rikhardille.

- Teen säännöllisesti ekskursioita eri alueille. Pari viikkoa sitten löysin vanhan rakennuksen Malmilta, mitä en ole aikaisemmin bongannut. Muun muassa Kaarelassa on alueita missä en ole käynyt. Asialle täytyy siis tehdä jotain.

Laajasalossa oltiin positiivisella mielellä

Laajasalo-päivää vietettiin viime lauantaina 17.5. Laajasalo-Degerö Seura oli kutsunut myös Ksv:n mukaan Laajasalon seurakuntasaliin esittelemään alueen suunnitelmia.

Noin 300 henkeä, jotka vierailivat neljän tunnin aikana, olivat kiinnostuneita mm. Kruunuvuoren suunnitelmista sekä Laajasalon raideliikenteen vaihtoehtojen ympäristövaikutusten arvioinnista. Juttelemassa ihmisten kanssa virastosta olivat Ulla Kuitunen ja Juha-Pekka Turunen.

- Monet ihmettelivät, että eikö sillasta ole jo päätetty ja luulivat sillan olevan ainoa jäljellä oleva vaihtoehto. Selostuksessa olleita energiaan liittyviä ristiriitoja ei meinattu ymmärtää, kuten Hanasaaren kohtalon vaikutusta suunnitelmiin, Juha-Pekka kertoo.

- Lähinnä ihmisiä kiinnostivat aikataulut ja mistä asuntoja voi tiedustella. Ratikkayhteyttä pidettiin hyvänä. Yleisesti alue herättää ihmisissä paljon odotuksia ja mielenkiintoa, Ulla kiteyttää.

Lisäksi paikalla olivat Ritva Luoto, joka kertoi Vartiosaaren suunnitelmista ja Petteri Erling Laajasalon kaavoituksesta. Yleiskaavan puolelta taas Terhi Kuusisto keskusteli laajasalolaisten kanssa mm. kaupunkibulevardeista.

Ensi vuonna Laajasalo-päivää vietetään 23.5. ja seura kutsui jo kaupungin mukaan tapahtumaan.

- Ihmiset kiittelivät kovasti, että olimme paikalla kertomassa ja keskustelemassa suunnitelmista. Tapahtuma oli hyväntuulinen ja kysymys olikin: milloin alueelle pääsee muuttamaan? Juha-Pekka hymyilee.

Berliinistä tietoa arkkitehtuurikilpailuihin

Nanna Sellin-Eysholdt on vaihdossa virastossa Berliinin Senaatin kaupunki- suunnitteluvirastosta. Parin kuukauden vaihto aika alkoi nelisen viikkoa sitten ja sitä on vielä kuukausi jäljellä. Nanna työskentelee Pasila-projektissa.

Vaihto-ohjelma on osa European City Exchange – Move your mind -projektia. Nanna on jo kuudes vaihto-ohjelman kautta virastossa työskentelevä berliiniläinen.

Nannan mentorina toimii Ville Purma. Pasila-projekti valikoitui yhdestä syystä siksi, että Nanna työskentelee Berliinissä yksikössä, joka järjestää arkkitehtuurikilpailuja. Yksikkö on mukana järjestämässä n. kuutta kilpailua vuodessa. Lisäksi Senaatin ympäristö- ja kaupunkisuunnitteluyksikkö järjestää suunnilleen saman määrän kilpailuja.

Berliinissä suunnittelu- ja toteutuskilpailuja on valvomassa Saksan arkkitehtiliitto. Erona esimerkiksi Sajaan, liiton jäsenet eivät ole koskaan mukana kilpailujen tuomaristossa, vaan heidän tehtävänsä on toimia kilpailuissa asiantuntijoina ja valvoa, että sääntöjä ja ohjeita noudatetaan.

Jokaisessa kilpailussa kilpailijat saavat useiden kymmenien sivujen kilpailuaineiston, johon sisältyy kaikki alueen tiedoista tuomariston kokoonpanoon ja budjettiasioihin.

- Suurin syy tarkkoihin sääntöihin on siinä, että kilpailuehdotuksista tulisi toteuttamiskelpoisia. Voittajan selvittäessä, aikomus on, että se myös toteutetaan mahdollisimman pian. Jos alue sijaitsee vaikka Berliinin keskustassa, ei ole kenenkään etujen mukaista, että mitään ei tapahdu vuosikausiin.

Nannan pitkä kokemus kilpailujen järjestämisessä tulee tarpeeseen Pasila-projektissa. Senaatti-kiinteistöt ja Helsingin kaupunki järjestävät ensi vuonna suunnittelu- ja toteutuskilpailun Keski-Pasilan tornialueen suunnittelusta ja toteuttamisesta.

Berliiniin ollaan suunnittelemassa keskustakirjastoa kuten Helsinkiinkin. Kilpailuohjelma on 80 sivuinen.

Toven perässä Suomeen

Suomessa Nanna on nyt ensimmäistä kertaa. Maahan hän on aiemmin tutustunut Tove Janssonin kirjojen kautta, joista jokaisen hän onkin suurena fanina lukenut jo kymmenen kertaa. Helsingissä Nanna asuu Alppilassa, Linnanmäen vieressä.

Saaristolaiselämä on alkanut viehättää siinä määrin, että Toven kautta saatu kipinä, toteutuu pääsiäisenä kun Nanna suuntaa Turun saaristoon. Porvoon kauniit puutalot on jo nähty ja seuraavaksi hän haluaa myös Helsingin ympäristössä oleviin kansallispuistoihin patikoimaan.

Virastossa hän on viihtynyt hyvin ja kaikki ovat ottaneet hänet hyvin vastaan.

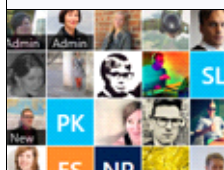
- Ennen lähtöäni ensi kuussa pääsen vielä tutustumaan Jyväskylään, Alvar Aaltoon ja muihin sen kohteisiin Pasila-projektin kanssa. 16.5. on valitettavasti viimeinen päiväni töissä täällä.

Nanna istuu huoneessa 528 ja hänet tavoittaa numerosta 37074.

Teksti ja kuva: Teina Ryynänen

Tuo suunnitelmasi Pajaan

Pajassa käsitellään alkuvaiheessa olevia suunnitelmia ja sen tavoitteena on parantaa suunnitelmien laatua ja toteutuskelpoisuutta keskustelun ja uusien näkökulmien kautta. Keskustelua suunnitelmista kokouksen jälkeen

käydään Yammerissa. Jos et ole vielä liittynyt, nyt on hyvä aika tutustua ja ryhtyä keskusteluun.

Jokaisessa kokouksessa on edustus johtoryhmästä ja eri osastoilta vaihtuva kokoonpano. Puheenjohtajana toimii Annukka Lindroos ja sihteerinä Hanna Pikkarainen. Myös muita asiantuntijoita kutsutaan tarvittaessa mukaan. Paja kokoontuu kerran kuussa keskiviikkoisin. **Seuraava paja on kuitenkin poikkeuksellisesti tiistaina 25.2.** ja sen aiheena on yleiskaavamerkinnät.

- Tarkoituksena on käsitellä samassa kokouksessa useampaa aihetta. Seuraava paja on aiheen laajuuden vuoksi poikkeuksellinen. Tärkeää on kuitenkin, että jokaiselta osastolta on edustus paikalla, Annukka Lindroos kertoo.

Ensimmäinen paja pidettiin 22.1. Asialistalla olivat Pikku Huopalahden pohjoisosan ensimmäisen vaiheen konsulttityöt sekä Baanaverkon viisi suunnittelukohdetta, joihin Niko Palo toivoo kommentteja. Pikku Huopalahdessa taas erilaisia vaihtoehtoja on neljä: maanomistajien palkkaamia konsultteja työn kimpussa on kolme ja lisäksi alueen suunnittelusta on kiinnostunut Lisää kaupunkia Helsinkiin -ryhmä.

- On mukava kuulla osin uusia näkemyksiä suunnitelmista ja myös saada uskonvahvistusta joihinkin jo itsellekin mieleen tullessiin näkemyksiin, Anu Kuutti kertoo Pajan sivulla.

Pajan tärkeimpänä tehtävänä on keskustelun synnyttäminen. Mitään valmista paja-työskentelystä ei synny eikä Paja hyväksy mitään suunnitelmia. Johtoryhmään asiat menevät heti seuraavana päivänä.

- Pajan ei ole tarkoitus olla uusi kollegio vaan sen on tarkoitus avata keskustelukulttuuria virastossa. Samoin toimivat kaavaklinikka ja infovartit, Annukka Lindroos toivoo.

Alkuvaiheen suunnitelmat voi ilmoittaa pajaan Hanna Pikkaraiselle viimeistään viikkoa ennen kokousta.

Keskustelua aiheista käydään Yammerissa

Yammer on yrityksille suunniteltu sosiaalisen median palvelu, joka muistuttaa Facebookia. Se eroaa Twitteristä tai Facebookista siinä, että verkostoon pääsee mukaan vain yrityksen sisältä. Tämä varmistetaan sähköpostiosoitteen avulla. Yammerissa voi perustaa verkoston sisälle yksityisiä tai julkisia pienempiä ryhmiä työskentelyä varten. Ryhmiin voi erikseen kutsua myös ihmisiä yrityksen ulkopuolelta.

Paja-ryhmän löydät nimellä PAJA. Et ole automaattisesti Pajan jäsen, kun kirjaudut Yammeriin, vaan sinun täytyy lähettää pyyntö liittyä ryhmään painamalla Join-nappulaa.

Tällä hetkellä Pikku Huopalahden ja Baanan suunnitelmat ovat kaikkien ryhmäläisten kommentoitavana. Jäseniä ryhmällä on nyt hiukan noin 70, mutta kaikkien virastolaisten toivotaan osallistuvan keskusteluun.

Yammerin aloitussivu löytyy osoitteesta www.yammer.com

Sisään kirjaudutaan työ sähköpostilla, jolloin liityt automaattisesti Helsingin kaupungin verkostoon. Sähköpostiosoite säilyy aina profiilissa, muita tietoja pääsee itse muuttamaan.

Yammeria voi käyttää myös puhelimeen ladattavan sovelluksen kautta. Koko palvelu on osa Microsoftia.

Nyt kaikki kertomaan mielipiteitä suunnitelmista!

PAJA

Private Group
paja+hel.fi@yammer.com

keskustelufoorumi ajankohtaisista suunnitelmista

Joined

Conversations

Files

Notes

Share an Update

Add a Doc/Image

Post a Poll

More

Share something with this group...

Kirsi Rantama

To PAJA

Follow

Hei, Baana nr.1 suunniteltiin jalankulun, pyöräilyn ja virkistysreitin. Olennaista siis, että käyttäjänäkölle oli mahdollisimman laaja. Nyt uudet "Baanat" ovatkin ennen kaikkea pyöräilyn nopeita väyliä...? Minusta Baana-verkossa tulisi paremmin huomioida alkuperäinen ajatus: nopea pyöräreitti ei välttämättä sovi sinne, missä muut haluavat virkistyä. Humallahdelle suunniteltu reitti on esimerkiksi kohdasta, jossa voisi pohtia, kenelle se on tarkoitettu. Meren ylittävä sita näyttää liioitellulta. Vinjettikuvissa on kalliota myötäilevä puusilta, joka istuisi epäilemättä hienosti Humallahdelle ja tarjoaisi juuri sen virkistysreitin. Nopeimmat pyöräilijät sen sijaan käyttäisivät katutilaa.

PAJA_Baanat

Uploaded to PAJA • Files

Like • Reply • Share • More

January 28 at 10:05am

Sanna Lahti and Pia Kilpinen like this.

Show 4 older replies

Teo Tammlivuori

Toisaalta Humallahdessa ei ole vielä mitään siitä kaupunkikuvalisesta ylläpidosta, mikä esim. pyöräilylläkin kaupiteluun Kruunusiltahankkeeseen liittyy. Siellä tosin pyöräily meni pesuveden mukana, koska tuulilolosuhteet ja etenkin maamerkki- ja pengertie-ajattelu tekee reitistä raskaasti pojettavan vuoristoradan.

Humallahden hyvä puoli on tuon Paciuksenkadun piinallisen mäennäpylän kiertäminen. Etenkin nykyisellä liikennemäärällä kadunvarsipyöräilyn terveyshaitat lienevät melko ilmeiset tuolla paikalla. [expand](#)

Jussi Mäkinen

Like • Reply • Share • More

January 30 at 11:55am

Members

see all

Admin

Admin

SL

PK

New

ES

NP

48 others

Quick Access

Serum_paja

Uploaded 14 days ago

Asemakaavoittajien osallistumi...

Published 12 days ago

PAJA_Baanat

Uploaded 11 days ago

Add: [File](#) [Note](#) [Link](#)

Related Groups

Add a related group...

Settings

☐ Subscribe to this group by email

[Embed This Feed](#)

Yammerissa käydään keskustelua

Teksti: Teina Rynnänen

Viimeksi muokattu 5.2.2014 16:54 Viimeisin muokkaaja [Rynnänen Teina](#)

[Sivukartta](#) [Päivitysvastuut ja palaute](#) [Ohjeet](#) [UKK](#)

Huippuideoita ja konkretiaa

Viraston kolmatta strategiapajaa vietettiin 28.-29.1. Haikon kartanossa. Tunnelma oli innostunut, mutta loppuvaiheessa jopa väsyneen

hysterinen. Vaikka kahden päivän tiivis workshop vei osallistujista mehut, niin tuloksena oli paljon konkreettisia ehdotuksia toimintatapoihin. Mieluisaa ja uusia ajatuksia herättävää oli myös työskentely osastorajoja rikkovissa ryhmissä.

Parisenkymmentä hiukan unista virastolaista karautti bussilla viime viikon tiistaina kylpylähotelli Haikon pihaan. Kongressikeskuksessa odottivat aamukahvit ja yhdeksän jälkeen oltiin jo työn touhussa. Ensimmäisenä oli ohjelmassa safarireppujen purku. Aikaisemmin neljä ryhmää oli käynyt haastattelemassa eri yrityksiä ja yhteistyökumppaneita aiheena strategian kirkastaminen sekä heille annetun tehtävän teemat.

Haaviin joutuivat mm. Kontula-näytelmän ohjaaja ja dramaturgi, mainetta niittäneen Reaktor-yrityksen toimitusjohtaja, yksi Radio Helsingin perustajista, nuorison hengailua tutkiva tutkija ja Finnairin asiakaspäällikkö. Eri yrityksissä nähtiin monenlaisia toimintakulttuureja. Reaktorilla ei pelätty virheitä, vaan niitä tehdään 20 % työajasta, muuten työtehtävät nähdään liian helppoina. Organisaatiokaaviota ei koko yrityksessä ole. Helsingin Sanomissa taas vallitsee vahva hierarkia, missä työrytmiä värittävät tiukat määräajat ja jonka toimittajat haaveilevat ns. hitaasta journalismista, kuten työpaikasta Kuukausiliitteen tiimissä. Finnairilla taas visio ja strategia oli hyvinkin kirkas ja heidän mottonsa "yhtiö ilman visiota on kuin matkustaja ilman päämäärää" johdattaa heitä uusille markkinoille.

Haastattelujen yllättävät ja hämmästyttävätkin näkemykset johdattivat ryhmät heidän omiin aiheisiin. Neljän ryhmän teemoina olivat: toiminnalliset aikajänteet, Ksv:n/asiantuntijan rooli, tulevaisuuden työmenetelmät ja -välineet sekä urbanismi. Loppupäivä vietettiin omassa työhuoneessa ja kävelykokouksissa Haikon kauniissa maisemissa. Aiheen kysymyksiin etsittiin vastauksia ja yritettiin kiteyttää tärkeimpää sanomaa. Keskustelua seurasivat ryhmien esimiestutorit: Leena Silfverberg, Tuomas Eskola ja Ilkka Laine.

Urbanismi-ryhmä pohtii miten saada lisää kaupunkia kaupunkiin

Illan ohjelma oli monelle mysteeri ennen kuin he astuivat kymmenen aikaan sisään takaisin ryhmätyöhuoneeseen. Jokaiselle oli annettu uusi anagrammi-roolinimi, mm. allekirjoittaneelle Tyyne Aneränni. Hahmojen oli tarkoitus ryhmissä esittää kesäteatterimaisesti erilaisia näytelmiä aiheena kaupunkisuunnittelu. Naurun raikumista saivat aikaan mm. Sothsin olympialaiset pelastanut mäkihyppääjä, joka piti siltarakennelmat paikallaan, Burgerheim-museon suunnitelmat Mannerheim-patsaan tilalle sekä rakkaustarina Mechelininkadun pyöräilytiellä.

Suomalainen keksii ratkaisut myös Sothsin olympialaisissa

Seuraavana päivänä aamiaisen jälkeen oli ohjelmassa esitysten hiomista sekä ryhmätöiden purku. Paikalla olivat myös Mikko Aho, Annukka Lindroos sekä Ville

Lehmuskoski.

Ryhmiä töissä tulivat yllättävästi esille samankaltaiset teemat, erityisesti työ- ja toimintatavoista puhuttaessa. Jokainen ryhmä näki tulevaisuudessa tarpeen tarkastella suunnittelualueita suurempina kokonaisuuksina ja luopumista "omista suunnittelualueista". Näin ollen asioita katsottaisiin enemmän pro-jektilähtöisesti ja yhteistyössä muiden hallintokuntien kanssa kerättäisiin ns. dream teameja. Lopuksi ryhmät keskustelivat mitä safareista ja pajoista oli jäänyt käteen ja kuinka omassa työssään voisi konkreettisesti parantaa toimintatapoja virastossa. Suurimmalla osalla oli hyvät fiilikset tiiviin työskentelyn jälkeen ja prosessi yllätti osan positiivisesti.

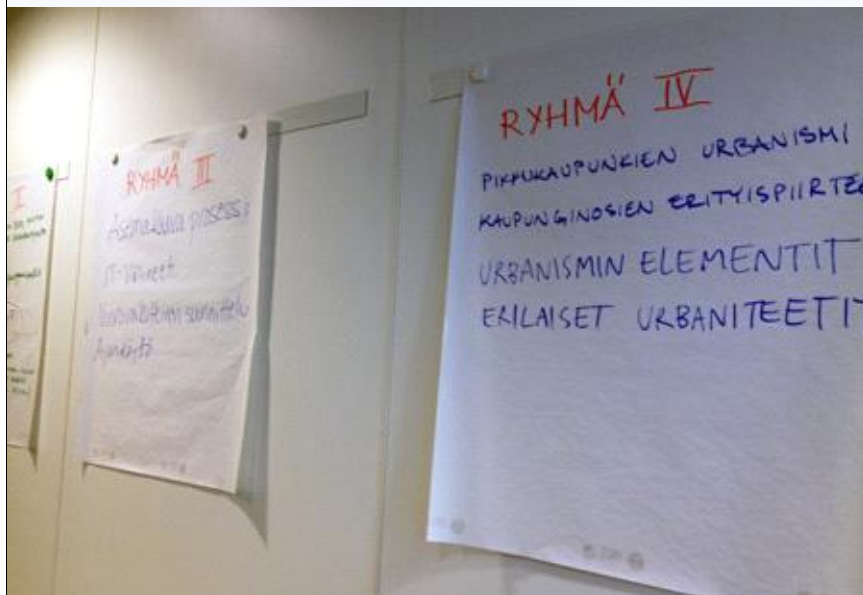
- Olin aikaisemmin ajatellut, että strategia-asiat ovat vain "kakkoskerroksen juttuja", mutta tässä näki kuinka itse voi vaikuttaa asioihin, Siv Nordström tuumaili.

- Olen erittäin tyytyväinen pajaan. Olen paljon valistuneempi kuunnellessani muiden mielipiteitä ja ajatus siitä, että mitä minulla nyt on annettavaa tähän prosessiin, on kadonnut, Kajsa Lybeck kertoi.

Tulevina kuukausina pajoista tehdään yhteenveto, josta poimitaan konkreettisia parannusehdotuksia. Aikaisempien pajojen tuloksista on jo ehditty nostamaan mm. laadun arviointi vuoden tärkeäksi tehtäväksi.

- Voimmeko tällä porukalla parin kuukauden päästä tsekata mitä meidän ehdottamille asioille kuuluu ja onko niille tapahtunut jotain?, Anna-Maija Sohn ehdotti.

Näin sovittiin. Kolmospajan jengi kokoontuu pian uudelleen ja seuraa, että heidän ehdotuksistaan ainakin osa tulee tämän vuoden aikana edistymään ja kenties myös toteutumaan.

Ensi viikolla 11.–12.2. järjestetään neljäs ja viimeinen strategiapaja Haikossa. Tämän jälkeen n. 120 virastolaista ja esimiestä on osallistunut prosessiin.

Löydät pajojen materiaalit PW:stä täältä:

KSV\HANKKEET\Sisäiset hankkeet\Strategian kirkastamisprosessi\

[Strategia- ja toimintasuunnitelma -sivu Helmessä](#)

Teksti ja kuvat: Teina Ryynänen

Nuoret mukana yleiskaavan teossa

Nyt on nuorten aika kertoa mielipiteensä yleiskaavan valmistelutyössä. Mahdollisuuden tähän antavat Safaripajat sekä #stadifotona-valokuvauskilpailu, joka jatkuu 12.2. asti Instagramissa.

Yleiskaavaa suunnitellaan pitkällä tähtäimellä, ja muutosten tuulet vaikuttavat eniten juuri nuorten elämään. Yleiskaavalaiset ovat kiinnostuneita kuulemaan nuorten näkemyksiä ja ajatuksia heidän Helsingistään ja mistä heidän hyvä kaupunkinsa syntyy.

– Nuoria tuskin kiinnostaa mikä on yleiskaava, mutta se minkälainen Helsinki on sitten kun he ovat aikuisia luultavasti jo kiinnostaakin. Lukiolaiset ovat jo sen ikäisiä, että he alkavat miettiä omaa tulevaisuuttaan esimerkiksi sitä, missä ja miten he haluaisivat asua aikuisina. Nuoret käyttävät kaupunkia niin eri tavalla kuin me aikuiset, joten he todennäköisesti kiinnittävät huomiota aivan eri asioihin kuin me, yleiskaavan vuorovaikutusta ja Safaripajojen ohjelmaa miettivä, Maija Mattila summaa.

Safarille metsästäämään kivaa kaupunkia

Osana yleiskaavan valmistelua **Avanto Helsinki** järjestää lukiolaisille kaupunkisuunnittelusafareita, joissa kahden päivän aikana pureudutaan syvälle kaupunkisuunnittelullisiin teemoihin ja etsitään niille ratkaisuja. Lisäksi seuraavan kahden kuukauden aikana järjestetään lähtötietopajoja eri lukioissa, joissa kerrotaan pajoista ja kerätään ideoita.

Safareihin osallistuneet nuoret kirjoittavat jokaisesta safariviikonlopusta yleiskaavan verkkosivuille blogin, jossa viikonlopun työtä raportoidaan. Avanto Helsinki kokoaa safarien jälkeen yhteenvedon työskentelystä.

Viikonloppupajat ovat neljänä viikonloppuna Laiturilla perjantaina klo 17–20 ja lauantaina klo 11–17. Pajojen ajat ovat alustavia, ne vahvistetaan ilmoittautumisten mukaan:

- 31.1.–1.2.
- 7.–8.2.
- 28.2.–1.3.
- 7.–8.3.

Jos tiedät nuoren, jonka pitäisi ehdottomasti päästä mukaan, niin ilmoittautumiset:

Johannes Nuutinen

johannes@avantohelsinki.fi

045 2033 123

Kaupunki kuvien kautta

Instagramissa on meneillään yleiskaava-aiheinen valokuvauskilpailu **#stadifotona**. Kilpailuaikaa on helmikuun 12. päivään asti. Kilpailu on suunnattu 13 -19-vuotiaille nuorille. Kilpailijoiden tehtävänä on pohtia esimerkiksi, millaisessa kaupungissa he haluavat asua ja elää vuonna 2030.

Kilpailun tuomaristoon kuuluvat valokuvaaja **Meeri Koutaniemi**, tutkija **Noora Pyyry** ja valokuvaaja **Martin Sommerschild**. Yleiskaavan valmistelijoista tuomaristoon kuuluvat yleiskaavasunnittelijat **Salla Ahokas** ja **Alpo Tani**.

Palkinnot kilpailussa ovat myös huiput: 500 euron lahjakortti valokuvaus- tai elektroniikkaliikkeeseen ja 100 euron kunniainnointoja.

Kilpailusta kannattaa vinkata tutuille nuorille! Lisätietoja saat Tiina Antila-Lehtoselta.

Ja kaikki huipentuu huhtikuussa...

Tapahtumat huipentuvat **9.4.**, jolloin safareihin osallistuneet nuoret keskustelevat viraston johdon kanssa ja esittelevät heille työskentelynsä tuloksia.

Valokuvauskisan annista järjestetään **näyttely Laiturilla** ja avajaisia vietetään samaisena päivänä. Palkintojenjako ja muu ohjelma starttaavat klo 16 alkaen. Esillä näyttelyssä voittajatöiden lisäksi on myös muita osallistuneita töitä sekä kuvia ja tunnelmia pajoista. Näyttely on avoinna 26.4. asti.

#stadifotona-kilpailu on kerännyt nyt 60 kuvaa, mutta loppukirin toivotaan nostavan määrän satalukuihin

Lisätietoa:

Safaripajoista yleiskaavan sivuilla:

<http://www.yleiskaava.fi/2014/nuorten-aani-kuuluviin-kaupunkisuunnittelun-safarilla/>

Yleiskaavan sivu, johon on kerätty nuorille suunnattua tietoa:

<http://www.yleiskaava.fi/nuorille/>

Valokuvauskilpailu Facebookissa. Linkkiä saa jakaa tai kutsu kaikki teinituttavasi osallistumaan:

<https://www.facebook.com/helsinkisuunnittelee?ref=hl#!/events/198846260309646/>

Teksti: Teina Ryynänen, #stadifotona-kuva: Marja Lintula, skeittarikuva: Elina Sirparanta

Suurliikkeiden megamarketit vai söpöt kahvilat?

Kaavaklinikka järjestetään jälleen. 31.10. Paikkana on Laituri ja aiheena tällä kertaa kivijalkaliiketilat. Kaikki virastolaiset ovat tervetulleita keskustelemaan klo 13 alkavaan tilaisuuteen.

Mikä on kivijalkaliiketilojen tila? Onko rakennuttajilla haluttomuutta tehdä pieniä liiketiloja ja miksi? Miksi liiketiloista ei tehdä joustavia, esimerkiksi ravintolakäyttöön sopivia? Tuleeko nettikaupan lisääntyminen

muuttamaan tarvetta uusille liikkeille? Onko suuruudenhulluus tuhoamassa loputkin haaveet pikkuliikkeistä tulevaisuudessa?

Tilaisuudessa osallistujilta toivotaan kriittisiäkin kommentteja. Suunnittelijat voivat kertoa omista kokemuksistaan. Laiturin klinikalla puhutaan kaavamääräyksistä sekä kantakaupungin kivijalkatiloille mahdollisesti asetettavasta rakennuskiellosta, joka estäisi liiketilojen muuttamisen asunnoiksi. Yleiskaavan näkökulmasta puhutaan tulevaisuudesta ja siitä onko Helsinki parinkymmenen vuoden kuluttua täynnä hypermarketteja vai värikästä katuelämää, jota kivijalkaliikkeet tuovat.

- Varsinkin uusia alueita kaavoittaessa on mahdollisuus vaikuttaa arvokysymyksiin. Halutaanko vanhan keskustan kaltaista elävää kaupunkitilaa vai Kannelmäkeä, jonka keskusta on näivettynyt ja laitamille on rakennettu Suomen suurin Prisma, tuumii klinikasta tällä kertaa vetovastuun ottanut Mikko Näveri. Mikko Näveri avaa tilaisuuden aiheita kysymyksiin ja kertoo omista kaavoituskokemuksistaan Herttoniemessä. Mukana aiheesta keskustelemassa ovat virastosta Virpi Mamia, joka kertoo yleiskaavan näkökulmia ja Hanna Pikkarainen kertomassa kaavamääräyksistä.

Paikalla ovat myös kehityspäällikkö Minna Maartola Taskesta sekä tonttiasiamies Pekka Saarinen kiinteistövirastosta.

Viimeksi kaavaklinikka järjestettiin kesäkuussa teemana ekologisuus- ja ympäristöasiat kaavoituksessa. Kaavaklinikka on yksi kehittämistoimenpide, jonka 2011 perustettu työryhmä kirjasi raporttiinsa (http://helmi/KSV/henkilosto/Osaaminenjakehittaminen/sisaiset_koulutukset/Documents/Asuntokaavojen_totkelp_kehittaminen_TYÖRAPORTTI_FINAL_27062012.pdf) s HYPERLINK

"http://helmi/KSV/henkilosto/Osaaminenjakehittaminen/sisaiset_koulutukset/Documents/Asuntokaavojen_totkelp_kehittaminen_TYÖRAPORTTI_FINAL_27062012.pdf" kelpoisuuden kehittäminen) ja joka on nyt käynnissä. Klinikkan tavoitteena on jakaa tietoa, mutta myös herättää keskustelua kaavamääräyksistä.

Asuntokaavojen toteuttamiskelpoisuuden kehittäminen - raportissa puhutaan kaavamääräysten näkökulmasta, mm. tilojen monikäyttöisyydestä: "kaavassa voidaan käyttää käsitettä "monikäyttötila". Tärkeänä toimenpiteenä nähtiin tietoisuuden lisäämistä kivijalkaliiketoista yrittäjille: "Tiloja markkinoidaan ja mainostetaan kootusti ja hyviä esimerkkejä kootaan esille. Tehtävää voisi hoitaa kaupungin "kivijalka-asiamies"."

Jatkäsaassa tämä toteutuu jo nyt. Siellä on käytössä palvelu, joka kertoo alueen vapaista liiketoista. Se löytyy täältä: <http://jatksaarenliiketilat.hel.fi/c/?c=2080876>

Lisää aiheesta:

Urbanismi ja kaupunkitilat Kohti Urbanimpia Helsinkiä - yleiskaavan visioraportissa:
http://www.hel.fi/hel2/ksv/julkaisut/yos_2013-2.pdf

Helsingin palveluverkkoselvitys sekä tavoiteverkko 2050 -yleiskaavan visioraportti:
http://www.hel.fi/hel2/ksv/julkaisut/yos_2013-10.pdf

Tilakeskuksen vuokrattavat kohteet (väestönsuojasta autotalliin):
<http://www.hel.fi/hki/Kv/fi/Palvelu-+ja+toimitilat>

Helmi-uutinen asuntokaavojen toteuttamiskelpoisuus -työryhmästä:
http://helmi/KSV/Uutiset/Sivut/asuntokaavojen_kehittaminen.aspx

Uutta Helsinkiä –sivut aiheesta toimitilat ja –tontit:
<http://www.uuttahelsinki.fi/fi/toimitilat/toimitilat-ja-toimitilatontit-uusilla-alueilla-0>

Ympäristöministeriön julkaisu vähittäiskaupan suuryksiköiden kaavoitus:
[http://www.ym.fi/fi-FI/Ajankohtaista/Julkaisut/OH_32013_Vahittaiskaupan_suuryksikoiden_\(25079\)](http://www.ym.fi/fi-FI/Ajankohtaista/Julkaisut/OH_32013_Vahittaiskaupan_suuryksikoiden_(25079))

Baari vs. Kaari

Helsingin Sanomien kansi 17.10.

Teksti: Teina Ryynänen, kuvat: Sami Piskonen, Teina Ryynänen

Berliiniläisten ajatuksia Helsingistä

Tule Laiturille perjantaina 28.9. klo 13 kuuntelemaan Birgit Voigtin ja Sibylle Guthier-Burchardin ajatuksia Helsingin ja Berliinin suunnittelutyöstä ja -kulttuurista.

Birgit Voigt ja Sibylle Guthier-Burchard ovat virastossa vaihdossa Berliinin Senaatin kaupunkisuunnitteluvirastosta. Kaksi kuukautta on kulunut nopeasti ja heidän työrupeamansa alkaa olla loppumetreillä.

Birgit työskentelee Kaupunkiluotsi-projektissa ja hän on tutkinut ja vertaillut Berliinin ja Helsingin kaupunkisuunnitteluprosesseja asukkaan näkökulma vahvasti mukana. Sibylle työskentelee IRA-projektissa suunnittelualueenaan Kalasataman yhteisöllisen rakentamisen korttelit, joita Helsinki-Berliini-akatemia on mukana suunnittelemassa.

Perjantaina kaikilla virastolaisilla on mahdollisuus tulla kuuntelemaan Birgitin ja Sibyllen työn tuloksia ja ajatuksia Helsingistä.

- Puhumme Berliinin suunnittelun näkökulmista, jotka liittyvät työhömmen ja kerromme ajatuksiamme millaisena näemme Helsingin suunnittelutyöskentelyn, Birgit kertoo.

- Käsittelemme asioita usealla suunnittelutasolla: asemakaavatasolta Helsingin- ja pääkaupunkiseudun yleiskaavatasolle asti. Puhumme myös kokonaisvaltaisista aluesuunnitelmista (kuten kehärata ja länsi-metro) ja Berliinin kaupunkisuunnitelmista mm. Alexanderplatzilla, Sibylle valottaa.

Lisää mielenkiintoisia ajatuksia ja näkökulmia kannattaa tulla kuuntelemaan Laiturille perjantaina klo 13.

Uutinen Birgitistä ja Sibyllestä Helmessä:

<http://helmi/KSV/Uutiset/Sivut/Olethan-tavannut-vaihtarimme-Berliinista.aspx>

Teksti, suomennos ja kuva: Teina Ryynänen

Reetta Keisanen aloitti toukokuussa pyöräilykoordinaattorina liikennejärjestelmätoimistossa. Työnkuvaan kuuluu pyöräilyn edistäminen yhdessä muiden pyöräkonttorilaisten, eli Niko Palon ja Marek Salermon, kanssa.

- Niko ja Marek tekevät enemmän suunnittelutyötä, mutta itselleni kuuluu pyöräilyn koordinointi ja edistäminen ja siihen liittyvä oheistyö. Erityisesti yhteistyön lisääminen muiden virastojen kanssa sekä viraston sisällä on olennaista.

Reetta ei ole virastossa ensimmäistä kertaa, vaan kesän 2010 hän työskenteli teknistaloudellisessa toimistossa sekä kesällä 2011

tutkimustoimistossa, jonka jälkeen työt jatkuivat pidemmällä sijaisuudella Itäranta-projektissa.

- Heh, olen ollutkin kaikilla muilla osastoilla, paitsi hallinto-osastolla.

Ennen virastoon siirtymistä, reilun vuoden, Reetta teki töitä liikennesuunnittelijana HSL:ssä. Työhön kuu-lui pyöräilyn ja kävelyn edistäminen seudullisella tasolla. Sitä ennen Reetta valmistui Helsingin yliopistolta pääaineenaan suunnittelu- ja kaupunkimaantiede. Sivuaineena hän opiskeli yhdyskuntasuunnittelua.

- Vaikka olin poissa vain noin vuoden, niin virastolla on tapahtunut tänä aikana todella paljon. Virastopäälikkö ja paljon muuta henkilöstöä on vaihtunut sekä koko viraston palvelualttius on parantunut entisestään.

Pyöräilyn ja kävelyn lisääminen on valtakunnallisesti tärkeä liikennepoliittinen tavoite. Yksi osatavoite on kävelyn ja pyöräilyn seurannan kehittäminen.

- Pyöräilyn seurantasuunnitelma on menossa elokuussa lautakuntaan. Laadukkaita seurantatietoja tarvitaan niin suunnittelussa, päätöksenteossa kuin viestinnässäkin.

Espoosta alun perin kotoisin oleva Reetta asuu tällä hetkellä Jätkäsaarella ja tietysti pyöräilee työmatkat. Vapaa-aikana hän hoitaa "urheilubisneksiä" eli valmentaa Olarissa voimistelijoita, ja viime talvet ovat vieneet hänet lasketteluladuille Lappiin, missä hän on toiminut hiihdon ja lumilautailun opettajana.

Löydät Reetan huoneesta **B311** ja saat kiinni numerosta **37017**.

Teksti ja kuva: Teina Ryytänen

Kuva

Arkkitehti Kati Kivelä on aloittanut yleiskaavatoimistossa toukokuun loppupuolella. Yleiskaavatyössä hän tutkii Pukinmäen ja Jakomäen alueita ja niiden mahdollisuuksia muun muassa tiivistämisessä. Erityisesti asemanseudut ja Malmin vaikutus alueisiin, on kiinnostavaa. Lisäksi hän suunnittelee kuinka tulevat yleiskaavan karttamateriaalit tulevat näkymään verkossa.

Kati on ollut virastossa jo viime vuoden lokakuusta, jolloin hän aloitti harjoittelun Pasila-projektissa ja työskenteli projektissa sen jälkeen. Keski-Pasilassa tehtävänä oli miettiä yhtenäisen peruskoulun sijaintia ja sen mahdollisuuksia.

Kati on valmistunut arkkitehdiksi n. kuukausi sitten Tampereen teknillisestä yliopistosta. Alun perin opiskelujen aiheena oli tietojenkäsittely, mistä Kati valmistui maisteriksi 2007. Arkkitehdin opinnot kiinnostivat kuitenkin enemmän, joten 2000-luvun puolivälissä hän suorittikin kahta tutkintoa yhtä aikaa.

Kai sitä nuorempana jaksaa. Suoritin kahta tutkintoa, olin töissä ja aktiivisesti mukana ainejärjestöissä. Aikamoista, kun nyt myöhemmin miettii.

Kati oli opintojen ohessa Nokia Networks Oy:ssä ja myöhemmin arkkitehtiopintojen aikaan Kangasalan kunnalla kaavoituspuolella tehden osayleiskaavatasoisia suunnitelmia.

Vuonna 2009 Kati suuntasi harjoitteluun Nantesiin, Ranskaan. Hän teki myös diplomityötään ja oli myöhemmin töissä samaisessa kaupungissa. Nykyisin hän reissaa

kahden maan väliä, sillä Nantes on myös poikaystävän kotikaupunki.

En puhunut ranskaa kun lähdin ensimmäisen kerran vaihtoon. Ajattelin tietysti, että pärjäisin englannilla, joka ei pitänyt paikkaansa. Ensimmäisen puolen vuoden aikana opin kielen vain rohkeasti puhumalla.

Työn vastapainoksi Kati on aloittanut uudestaan purjehdusharrastuksen. Hän on mukana seitsemän hengen kilpavenetiimissä.

Veneessä ei paljon ehdi miettiä Jakomäkeä tai Pukinmäkeä. Sen verran haastavasta harrastuksesta on kyse.

Lisäksi Kati käy viraston joogakerhossa sekä ui ja pyöräilee.

Kati on syntynyt Porvoossa, mutta viettänyt nuoruutensa Ikaalisissa. Opinnot veivät myöhemmin Tampereelle ja Helsingissä Kati on asunut viime vuoden syksystä lähtien. Nyt hän asuu mieleisessä paikassa: Lauttasaarella, meren lähellä.

Katin löydät huoneesta 318 ja saat kiinni numerosta 37 098.

Teksti ja kuva: Teina Ryyänen

Kuva

Aki Antinkaapo on aloittanut viestinnässä maaliskuun lopulla. Yhteensä kuuden kuukauden harjoittelun hän tekee kahdessa osuudessa, ennen juhannusta ja elokuun puolesta välistä eteenpäin. Harjoittelussa, tai virallisemmin työkokeilussa, hän on TE-keskuksen kautta.

Viestinnässä hän tulee tekemään pääasiassa vuorovaikutukseen liittyviä töitä, eli mm. asukastilaisuuksien järjestämistä, asukaspalautteen yhteenvetojen tekemistä sekä sosiaalisen median käytön kehittämistä vuorovaikutuksessa.

Ksv on mun silmissä edelläkävijä Suomessa osallistamisen näkökulmasta, mikä näkyy hyvin nyt yleiskaavaa suunnitellessakin. Uskoisin, että vuorovaikutussuunnittelija voisi olla sellainen ammatti tulevaisuudessa, joka sopii minulle niin opinto- ja työtaustan puolesta kuin myös sosiaaliselle ja konsensushakuiselle luonteelleni. Somen

käyttö ja nuorempien ikäpolvien aktivoiminen ovat sellaisia juttuja, joissa uskon, että minulla on annettavaa täälläkin.

Viestinnästä Akilla on kokemusta kolmen kuukauden harjoittelun kautta Suomen Akatemiassa. Siellä hän n. vuosi sitten laati mm. tiedotteita, kirjoitti artikkeleita ja oli mukana järjestämässä erilaisia tapahtumia. Juuri sitä ennen Aki valmistui Turun yliopistosta pääaineenaan poliittinen historia.

Yhtenä sivuaineenani oli kaupunkimaantiede, ja kävinkin harjoitteluajana tekemässä Seattlessa ja Bolognassa muutaman kaupunkisuunnitteluun liittyvän kurssin. Halusin tehdä itselleni selväksi mitkä "voimat" muokkaavat kaupunkitilaa ja minkä takia hienoimmatkaan kaupunkisuunnitteluteoriat harvoin toteutuvat käytännössä yksi yhteen, kun mukana on niin monta tekijää ja mielipidettä.

Heti alusta Aki on päässyt tekemään paljon erilaisia töitä. Ensimmäisellä viikolla hän jo osallistui kahteen asukastilaisuuteen, Pohjois-Pasila-iltaan sekä Kontulan

tilaisuuteen, jossa pidettiin ideointi-iltaa Kalliopuiston kehittämiseksi.

Tilaisuuksissa oli suurimmaksi osaksi varttuneempaa väkeä. Haasteena onkin saada nuoremmat ja esimerkiksi pienten lasten vanhemmat osallistumaan suunnitteluprosessiin. Näillä ihmisryhmillä ei ole usein aikaa käydä tilaisuuksissa, joten heidät voisi tavoittaa helpommin vaikka ostoskeskuksista tai muualta missä he liikkuvat ja hengailevat.

Vapaa-aikana Akin löytää joko urheilun parista tai keikoilta kuuntelijan muodossa tai dj-keikalta lp-levykasojen takaa. Urheilu on tällä hetkellä juoksun ja uinnin muodossa, vaikka aikaisemmin hän on myös harrastanut innokkaasti jääkiekkoa, salibandya ja jalkapalloa. Musiikista taas kiinnostaa enemmän elektroninen house ja techno. Matkustelu on myös miehelle rakasta.

Kunpa Helsinkiin saataisiin enemmän erilaisia kohtaamispaikkoja, jotka lisäisivät kaupunkikulttuuria. Varsinkin esikaupunkialueille. Osallistava kaupunkisuunnittelu taas on sellainen trendi, jonka soisi leviävän Helsingin

ulkopuolellekin. Oikeaan suuntaan siis
menemme.

Akin löydät tällä hetkellä huoneesta **128** ja
tavoitat numerosta **37467**.

Kuva

